

Број: 05-05-1-3687-2/10
Сарајево, 10. септембар 2010. године

BOSNA I HERCEGOVINA
PARLAMENTARNA SKUPŠTINA BOSNE I HERCEGOVINE
SARAJEVO

PRIMLJENO: 13.09.2010			
Organizaciona jedinica	Klasifikaciona oznaka	Realni broj	Broj prijema
0102-02-10		- 1042	110

S

**ПАРЛАМЕНТАРНА СКУПШТИНА
БОСНЕ И ХЕРЦЕГОВИНЕ**

**- ПРЕДСТАВНИЧКИ ДОМ
- ДОМ НАРОДА**

Предмет. Сагласност за ратификацију уговора, тражи се

У складу са чланом 16. Закона о поступку закључивања и извршавања међународних уговора ("Сл. гласник БиХ", бр 29/00), достављамо вам ради давања сагласности за ратификацију:

Уговор између Босне и Херцеговине и Црне Горе о правној помоћи у грађанским и кривичним стварима. Уговор је потписао г. Бариша Чолак, министар правде БиХ, 09. јула 2010. године у Сарајеву.

Будући да је Министарство правде БиХ надлежно за провођење поступка за закључивање овог уговора, молимо вас да на састанке ваших комисија, односно сједнице Дома, поред представника Предсједништва БиХ, као предлагача, позовете и представника Министарства који посланицима, односно делегатима може дати све потребне информације о уговору.

С поштовањем,

ГЕНЕРАЛНИ СЕКРЕТАР

Ранко Нинковић

MFA-BA-MPP

Broj: 08/1-22-12681-1/10
Datum: 07.08.2010.godine

PREDSJEDNIŠTVO
BOSNE I HERCEGOVINE
SARAJEVO

PRIMLJENO 08. 08. 2010			
Opisni broj	Priloga	Broj lista	Broj rubrike
05	057	3687	

PREDSJEDNIŠTVO BOSNE I HERCEGOVINE

SARAJEVO

PREDMET: Prijedlog Odluke o ratifikaciji Sporazuma između Bosne i Hercegovine i Crne Gore o pravnoj pomoći u građanskim i krivičnim stvarima, dostavlja se

U prilogu dostavljamo Prijedlog Odluke o ratifikaciji Sporazuma između Bosne i Hercegovine i Crne Gore o pravnoj pomoći u građanskim i krivičnim stvarima, potpisan u Sarajevu 09. jula 2010. godine na bosanskom, hrvatskom, srpskom i crnogorskom jeziku, kao i Zaključak Vijeća ministara Bosne i Hercegovine.

Podsjećamo da je Predsjedništvo Bosne i Hercegovine na svojoj 72. sjednici, održanoj 20. maja 2010. godine donijelo Odluku o prihvatanju predmetnog Sporazuma i ovlastilo g. Barišu Čolaka, ministra pravde Bosne i Hercegovine, da potpiše ovaj Sporazum.

Vijeće ministara Bosne i Hercegovine na svojoj 130. sjednici održanoj 19. augusta 2010. godine utvrdilo je Prijedlog Odluke o ratifikaciji predmetnog Sporazuma.

Molimo Predsjedništvo Bosne i Hercegovine da provede dalji postupak ratifikacije Sporazuma između Bosne i Hercegovine i Crne Gore o pravnoj pomoći u građanskim i krivičnim stvarima.

S poštovanjem,

УГОВОР
ИЗМЕЂУ БОСНЕ И ХЕРЦЕГОВИНЕ И ЦРНЕ ГОРЕ
О ПРАВНОЈ ПОМОЋИ У
ГРАЂАНСКИМ И КРИВИЧНИМ СТВАРИМА

Босна и Херцеговина и Црна Гора (у даљем тексту: државе уговорнице) у жељи за развијањем сарадње у области правне помоћи у грађанским и кривичним стварима, а у циљу ефикаснијег остваривања права и интереса својих држављана, као и унапрјеђења свеукупних односа и сарадње између двије државе, споразумјеле су се о сљедећем:

ПРВА ГЛАВА

ОПШТЕ ОДРЕДБЕ

Пружање правне помоћи

Члан 1.

(1) Државе уговорнице ће, на захтјев, пружати једна другој правну помоћ у грађанским и кривичним стварима под условима и на начин утврђен овим уговором.

(2) Под "грађанским стварима" у смислу овог уговора подразумијевају се и привредне и породичне ствари.

(3) Под "кривичним стварима" у смислу овог уговора подразумијевају се кривична дјела и прекршаји.

(4) Правну помоћ указују судови и други органи држава уговорница који су, по прописима своје земље, надлежни да одлучују о стварима из ст. (1) до (3) овог члана.

Правна заштита и слободан приступ судовима и другим органима

Члан 2.

(1) Држављани једне државе уговорнице имају једнаку правну заштиту у поступцима пред судовима и другим органима друге државе уговорнице као и њени држављани.

(2) Држављани једне државе уговорнице имају на територији друге државе уговорнице слободан приступ судовима и другим органима. Пред овим органима они могу да заступају своје интересе, подносе захтјеве и предузимају радње под истим условима као и њени сопствени држављани.

(3) Одредбе ст. (1) и (2) овог члана примјењују се и на правна лица основана у складу са законима државе уговорнице на чијој се територији налази њихово сједиште.

Обим правне помоћи

Члан 3.

Правна помоћ, у смислу овог уговора, обухвата: достављање писмена, обавјештења и предмета, и предузимање процесних радњи (саслушање странака, свједока, вјештака и других лица, одузимање предмета, привремена предаја, увиђај, вјештачење и др.), примјену одређених мјера, давање обавјештења о прописима држава уговорница, признање и извршење судских и арбитражних одлука и уступање и преузимање кривичног гоњења, као и друге видове правне помоћи који су регулисани овим уговором.

Органи сарадње

Члан 4.

(1) Ради пружања правне помоћи, према овом уговору, судови и други надлежни органи држава уговорница међусобно комуницирају преко својих надлежних органа и то:

- 1) за Босну и Херцеговину - преко Министарства правде Босне и Херцеговине;
- 2) за Црну Гору - преко Министарства правде Црне Горе.

(2) Изузетно од става (1) овог члана, ради пружања правне помоћи у управним стварима, предвиђеним овим уговором, као и код достављања позива за оставинску расправу или узимање насљедничке изјаве у оставинском поступку, судови и други надлежни органи једне државе уговорнице могу непосредно комуницирати са судовима, другим надлежним органима и странкама у другој држави уговорници.

(3) Одредбе става (1) овог члана не искључују комуницирање дипломатским, односно конзуларним путем, ако за то постоје оправдани разлози.

(4) У хитним случајевима, у кривичним стварима, судови и други надлежни органи држава уговорница могу комуницирати и преко Међународне организације криминалистичке полиције (ИНТЕРПОЛ).

(5) У случајевима из става (4) овог члана, судови и други надлежни органи држава уговорница обавезни су да примјерак (копију) замолнице у кривичним стварима доставе министарству правде.

Обавеза сачињавања замолнице

Члан 5.

(1) Захтјев за пружање правне помоћи према овом уговору подноси се у виду замолнице.

(2) Замолницу подноси суд или други надлежни орган државе уговорнице којој је правна помоћ потребна (у даљем тексту: држава молиља) и упућује је надлежном суду или другом надлежном органу државе уговорнице од које се тражи правна помоћ (у даљем тексту: замољена држава).

Садржина замолнице

Члан 6.

(1) Замолница садржи:

- 1) назив органа државе молиље од кога потиче замолница, а по могућности и назив замољеног органа;
- 2) име и презиме, податке о рођењу, пребивалиште или боравиште, занимање и држављанство, односно назив и сједиште странака и њихово својство у поступку;
- 3) име, презиме и адресу правних заступника странака, ако их имају;
- 4) ознаку списка и опис случаја за који се тражи правна помоћ, а у кривичним стварима и правну квалификацију учињеног дјела;
- 5) предмет замолнице, а по потреби и питања која се имају поставити лицу чије се саслушање тражи;

- 6) назив акта и адресу лица коме треба извршити достављање;
 - 7) друге елементе предвиђене овим уговором за поједине видове правне помоћи.
- (2) Замолница и други акти које у њеном прилогу достављају судови и други органи држава уговорница морају бити потписани и снабђевени печатом суда или другог органа од кога потичу.
- (3) Замољена држава може тражити додатна обавјештења и акте који су јој потребни за извршење замолнице.

Језик

Члан 7.

- (1) Замолница и акти које треба приложити уз замолницу сагласно одредбама овог уговора достављају се на службеном језику државе молиље.
- (2) Одговори на замолнице достављају се на језику замољене државе.
- (3) Акти које треба уручити лицима у замољеној држави достављају се на службеном језику државе молиље.

Начин пружања правне помоћи

Члан 8.

- (1) Поступање по замолницама врши се по прописима замољене државе.
- (2) Изузетно од одредбе става (1) овог члана, замољени орган ће, на захтјев суда или другог органа од кога потиче замолница, моћи да поступи на начин који је посебно означен у замолници, ако то није у супротности са јавним поретком замољене државе.

Уступање замолнице надлежном органу

Члан 9.

- (1) Ако суд или други надлежни орган коме је замолница упућена није надлежан за поступање, замолницу ће без одлагања уступити надлежном суду или другом надлежном органу на територији замољене државе, о чему ће обавијестити орган који му је замолницу доставио.
- (2) Замољени орган ће предузети потребне мјере за утврђивање праве адресе, ако се лице коме треба извршити достављање не може пронаћи на адреси означеној у замолници.

Немогућност удовољења замолници

Члан 10.

Ако замољени орган није могао да удовољи замолници, одмах ће о томе обавијестити орган државе молиље и вратиће достављена акта уз навођење разлога због којих није могао да поступи по замолници.

Доказивање достављања

Члан 11.

Достављање аката се доказује потврдом о достављању која се саставља по прописима замољене државе. У потврди о достављању мора бити назначено мјесто и датум пријема и потпис примаоца или означен другачији начин достављања.

Одбијање правне помоћи

Члан 12.

(1) Замољена држава ће одбити правну помоћ ако нису испуњени услови за пружање правне помоћи предвиђени овим уговором.

(2) Замољена држава може одбити указивање правне помоћи ако сматра да би удовољење замолнице угрозило њен суверенитет или безбједност или би било у супротности са њеним правним поретком.

Трошкови указивања правне помоћи

Члан 13.

(1) Свака држава уговорница сноси трошкове указивања правне помоћи који су настали на њеној територији, ако овим уговором није другачије одређено.

(2) Државе уговорнице неће захтијевати накнаду трошкова за извршене радње по замолницама, осим награде за извршено вјештачење и друге трошкове настале поводом вјештачења, као и трошкове привременог упућивања лица лишеног слободe у замољеној држави, као свједока, на територију државе молиље.

(3) Вјештачење се може условити претходним полагањем предујма код замољеног суда, ако трошкове вјештачења сноси странка.

(4) Свједоку или вјештаку који се одазове позиву суда државе молиље припада право на накнаду путних трошкова и трошкова боравка, сагласно прописима државе молиље.

(5) У позиву ће се навести које накнаде припадају лицима из става (4) овог члана, а на њихов захтјев даће им се предујам за покриће трошкова.

Заштита свједока и вјештака

Члан 14.

(1) Свједок или вјештак који се појављује пред судским органима државе молиље на основу позива који му је достављен од стране судског органа замољене државе не може, без обзира на његово држављанство, бити подвргнут судском гоњењу, притворен због дјела које је предмет судског поступка у коме је тражено његово присуство или за дјело које је починио прије него што је напустио територију државе молиље, нити упућен да издржава казну на основу неке раније донесене судске одлуке.

(2) Одредба става (1) овог члана не примјењује се ако свједок или вјештак, иако је за то имао могућности, није напустио територију државе молиље у року од 15 дана пошто му је саопштено да његово присуство више није потребно. У овај рок не урачунава се вријеме у коме свједок или вјештак из објективних разлога није могао да напусти територију државе молиље.

Обавјештење о прописима

Члан 15.

Министарство правде Босне и Херцеговине и Министарство правде Црне Горе даваће, на захтјев, једно другом текст прописа који важе или су важили на територији њихове државе, а по потреби и обавјештења о одређеним правним питањима у вези са материјом која је предмет овог уговора.

ДРУГА ГЛАВА ПРАВНА ПОМОЋ У ГРАЂАНСКИМ СТВАРИМА

1. Ослобођење од давања обезбјеђења парничних трошкова (*cautio iudicatum solvi*) и ослобођење од плаћања трошкова судског поступка

Члан 16.

(1) Од држављанина једне државе уговорнице који учествује у поступку пред судом друге државе уговорнице као тужилац или умјешач није дозвољено захтијевати обезбјеђење парничних трошкова само зато што је страни држављанин и на територији те државе нема пребивалиште.

(2) Предујам такса и трошкова поступка које сноси странка може се захтијевати од држављана друге државе уговорнице под истим условима и у истом обиму као и од сопствених држављана.

(3) Одредбе ст. (1) и (2) овог члана сходно се примјењују и на правна лица.

Члан 17.

(1) Држављани једне државе уговорнице када се појављују пред судовима друге државе уговорнице имају право на ослобођење од плаћања судских такса и трошкова, као и на бесплатну правну помоћ у току поступка под истим условима и у истом обиму као и њени сопствени држављани.

(2) Молбу у смислу става (1) овог члана странка може поднијети непосредно надлежном суду друге државе уговорнице или суду државе уговорнице чији је држављанин, ако на њеној територији има пребивалиште или боравиште. Суд државе уговорнице чији је странка држављанин доставиће молбу надлежном суду друге државе уговорнице на начин предвиђен чланом 4. овог уговора.

Члан 18.

(1) Увјерење о имовном стању на основу којег се признају олакшице из члана 17. став (1) овог уговора, издаје надлежни орган оне државе уговорнице на чијој територији молилац има пребивалиште или боравиште.

(2) Ако молилац има пребивалиште или боравиште на територији треће државе, ово увјерење на територији треће државе може издати надлежно дипломатско-конзуларно представништво државе уговорнице чији је он држављанин.

(3) Суд који одлучује о захтјеву за остваривање права предвиђених у члану 17. став (1) овог уговора може, по потреби, тражити додатна обавјештења од органа државе уговорнице чији је молилац држављанин.

2. Поступање по замолицима у грађанским стварима

Члан 19.

(1) Судови којима су упућене замолинице извршиће их што је могуће прије и примијенити по потреби иста принудна средства као и приликом извршења замолиница између домаћих судова. Принудна средства неће се примјењивати ако се ради о личном доласку странака.

(2) Суд или други орган од кога потиче замолиница биће на свој захтјев благовремено обавјештен о времену и мјесту извршења тражене радње како би евентуално заинтересована странка могла томе да присуствује. Судови могу вршити ово обавјештење непосредно.

Члан 20.

(1) Државе уговорнице пружаће једна другој помоћ у утврђивању адресе лица која се налазе на њиховој територији, ако се то тражи ради остваривања права њихових држављана у поступку пред органима надлежним за одлучивање у грађанским стварима у смислу овог уговора и ако се у ту сврху пруже одговарајући подаци.

(2) Захтјев из става (1) овог члана упућује се органу друге државе уговорнице на начин предвиђен чланом 4. овог уговора.

3. Исправе

Ослобођење од легализације

Члан 21.

(1) Јавне исправе које је саставио или издао суд или други надлежни орган једне државе уговорнице и које су снабђевене потписом и службеним печатом није потребно даље овјеравати ради употребе пред органима друге државе уговорнице. Исто тако, није потребна ни даља овјера приватних исправа ако је ове овјерио суд или други надлежни орган.

(2) Одредба става (1) овог члана односи се и на пријеписе јавних и приватних исправа које је овјерио суд или други надлежни орган.

Доказна снага јавних исправа

Члан 22.

Јавне исправе издате од надлежних органа једне државе уговорнице имају пред органима друге државе уговорнице исту доказну снагу као и домаће јавне исправе.

Достављање исправа о личном статусу

Члан 23.

(1) Државе уговорнице достављаће једна другој изводе из матичних књига као и правоснажне судске одлуке које се односе на лична стања држављана друге државе уговорнице.

(2) За упис чињеница развода брака у матичне књиге, на основу правоснажне судске одлуке није потребно да се проведе поступак признања предвиђен чланом 30. уговора.

(3) Исправе и судске одлуке из става (1) овог члана достављају се, без такса и трошкова, дипломатском или конзуларном представништву.

(4) Изводи из матичних књига умрлих достављаће се одмах, а остали изводи и судске одлуке крајем сваког тромјесечја.

4. Заоставштина

Члан 24.

(1) Држављани једне државе уговорнице могу на територији друге државе уговорнице стицати имовинска права на основу законског или тестаментарног наслеђивања под истим условима и у истом обиму као и држављани те стране уговорнице.

(2) Држављани једне државе уговорнице могу изјавом последње воље (тестаментом) располагати својом имовином која се налази на територији друге државе уговорнице.

Члан 25.

(1) Ако је према мјеродавном праву које се примјењује на расправљање заоставштине из члана 24. овог уговора наследник држава, покретна имовина припада држави уговорници чији је држављанин био оставилац у вријеме смрти, а непокретна имовина држави уговорници на чијој се територији ова имовина налази.

(2) Ако је оставилац у вријеме смрти имао двојно држављанство држава уговорница, наследник покретних ствари је она држава у којој оставилац имао пребивалиште у вријеме смрти.

5. Признање и извршење судских и арбитражних одлука

Судске одлуке

Члан 26.

(1) Држава уговорница признаће и извршиће на својој територији, под условима утврђеним овим уговором, следеће судске одлуке донијете на територији друге државе уговорнице:

1) судске одлуке у грађанским стварима, под којима се у смислу овог уговора подразумевају и привредне и породичне ствари;

2) судске одлуке у кривичним стварима у дијелу којим је одлучено о имовинскоправним захтјевима.

(2) Судском одлуком у смислу става (1) овог члана сматра се и поравнање закључено пред судом, као и одлука другог тијела која је у држави у којој је донесена, изједначена са судском одлуком, односно судским поравнањем, ако се њом регулишу односи у статусним, породичним и имовинско-правним односима с међународним елементом.

Услови за признање и извршење

Члан 27.

(1) Судске одлуке из члана 26. овог уговора признају се и извршавају ако су испуњени следећи услови:

1) да је одлука правоснажна и извршна по закону државе уговорнице на чијој је територији донесена;

2) да по закону државе уговорнице у којој се признање, односно извршење тражи, доношење одлуке у тој правној ствари није у искључивој надлежности домаћег суда или другог органа;

3) да је странка која није учествовала у поступку и против које је судска одлука донесена била уредно и благовремено позвана да учествује у поступку, односно у случају процесне неспособности била правилно заступана, према закону државе уговорнице на чијој је територији одлука донесена;

4) да између истих странака у истој ствари на територији државе уговорнице у којој се признање, односно извршење тражи није од суда раније већ донесена правоснажна одлука или призната нека друга страна судска одлука;

5) да између истих странака у истој ствари није покренут поступак пред судом оне државе уговорнице у којој се тражи признање, односно извршење прије поступка у коме је одлука чије се признање, односно извршење тражи била донесена;

6) да признање, односно извршење одлуке није у супротности са јавним поретком државе уговорнице у којој се признање, односно извршење тражи.

Признавање одлука о личном статусу

Члан 28.

Судске одлуке једне државне уговорнице донијете у брачним споровима и у споровима ради утврђивања и оспоравања очинства или материнства, односно одлуке које се односе на лична стања (статус) сопствених држављана или држављана друге

државе уговорнице признаће се и без преиспитивања од стране суда услова предвиђених у члану 27. овог уговора под условом да нису у супротности са прописима који се примјењују у овим стварима на територији државе у којој се тражи признање.

Арбитражне одлуке

Члан 29.

(1) Држава уговорница признаће и извршиће на својој територији одлуке изабраних судова, као и пред њима склопљена поравнања у привредним стварима (у даљем тексту: арбитражне одлуке) донесене на територији друге државе уговорнице.

(2) На признање и извршење одлуке из става (1) овог члана сходно се примјењују одредбе члана 27. овог уговора.

(3) Признање и извршење одлуке из става (1) овог члана одбиће се ако нису испуњени услови из става (2) овог члана и ако се утврди:

1) да арбитражна одлука није заснована на писменом споразуму о надлежности изабраног суда који је донио одлуку (у даљем тексту: уговор о арбитражи);

2) да уговор о арбитражи није пуноважан по закону коме су га странке подвргле, као и закону државе уговорнице у којој се тражи признање, односно извршење;

3) да састав арбитражног суда или арбитражни поступак нису били у складу са уговором о арбитражи;

4) да је арбитражни суд прекорачио границе свог овлашћења одређене уговором о арбитражи;

5) да је арбитражну одлуку поништио или обуставио надлежни орган државе уговорнице у којој је одлука донесена.

(4) Ако је изабрани суд прекорачио овлашћења из уговора о арбитражи, арбитражна одлука ће се, ако су испуњени остали услови и ако је то могуће, признати и извршити у оном дјелу за који је суд био овлашћен.

Захтјев за признање и извршење

Члан 30.

(1) Захтјев за признање и извршење судске и арбитражне одлуке заинтересована странка подноси надлежном суду државе уговорнице у којој се тражи признање и извршење или надлежном суду државе уговорнице гдје је одлука донијета, који ће захтјев доставити на начин предвиђен чланом 4. овог уговора.

(2) Уз захтјев за признање и извршење судске одлуке прилажу се:

1) изворник или овјерени пријепис судске одлуке или поравнања са потврдом да је одлука правоснажна и извршна, ако то не произилази из одлуке;

2) потврда да је странка која није учествовала у поступку и против које је одлука донијета била уредно и благовремено позвана да учествује у поступку, односно да је процесно неспособна странка била правилно заступана у складу са законом државе уговорнице чији је орган донио одлуку.

(3) Уз захтјев за признање и извршење арбитражне одлуке прилажу се:

1) изворник или овјерени препис одлуке изабраног суда или поравнања које је пред њим закључено;

2) изворник или овјерени препис споразума о надлежности изабраног суда.

Поступак признања и извршења

Члан 31.

(1) Поступак признања и извршења одлуке спроводи се по закону државе уговорнице на чијој територији се тражи признање и извршење.

(2) Суд који одлучује о захтјеву за признање и извршење одлуке ограничиће се само на утврђивање постојања услова предвиђених у чл. 27. до 30. овог уговора.

Члан 32.

Примјена одредби које се односе на извршење судских или арбитражних одлука не може бити у супротности са прописима држава уговорница који се односе на трансфер новца и изношење ствари добијених извршењем.

ТРЕЋА ГЛАВА ПРАВНА ПОМОЋ У КРИВИЧНИМ СТВАРИМА

Општи видови правне помоћи

Члан 33.

(1) Општи видови правне помоћи обухватају:

1) извршење процесних радњи, као што су позивање и достављање писмена, саслушање окривљеног, испитивање свједока и вјештака, увиђај, претрес просторија и лица, привремено одузимање предмета;

2) примјену мјера, као што су надзор и снимање телефонских и других разговора или комуникација и оптичка снимања лица, контролирана испорука, пружање симулованих пословних услуга, склапање симулованих правних послова, ангажовање прикривеног истражитеља, претрага рачунара и обрада података;

3) размјену обавјештења и достављање писмена и предмета који су у вези са кривичним поступком у држави молиљца, достављање података без замолнице, кориштење аудио и видео конференцијске везе, формирање заједничких истражних тимова;

4) привремену предају лица лишеног слободе ради испитивања пред надлежним органом државе молиље;

5) и друге видове правне помоћи предвиђене овим уговором.

(2) Уз замолницу за претрес лица или просторија или заплъену, односно привремено одузимање предмета, прилаже се један примјерак или овјерен пријепис одлуке органа који моли ову радњу.

(3) Предмете и изворнике аката и писмена који су достављени ради извршења замолнице, страна молиља вратиће што прије замољеној држави, уколико их се она не одрекне.

Позиви

Члан 34.

У позиву осумњиченом, окривљеном, оптуженом, свједоку, вјештаку или другом учеснику у поступку који се позива из замољене државе, не смије бити запријеђена принудна мјера у случају да се позиву не одазове. Ако се позвани не одазове позиву, за то му не смије бити изречена санкција.

Привремена предаја лица лишеног слободе

Члан 35.

(1) Уколико држава уговорница, која спроводи кривични поступак позове, као свједока или ради суочења, лице које је лишено слободе у другој држави уговорници, то лице ће се, уколико се с тим сагласи, привремено предати држави молиљи.

(2) Држава молиља дужна је да привремено предато лице врати у року који одреди замољена држава.

(3) Предаја ће се одбити:

1) ако се лице лишено слободе с тим не сагласи;

2) ако би услед предаје могло доћи до продужења његовог лишења слободе;

3) ако по мишљењу замољене државе, постоје други важни разлози против његове предаје држави молиљи.

(4) Предаја се може одложити ако је присуство лица лишеног слободе потребно у кривичном поступку који се води на територији замољене државе.

(5) Ако трећа држава треба да преда једној од држава уговорница лице лишено слободе, преко територије друге државе уговорнице, друга држава уговорница ће, придржавајући се одредаба овог уговора, одобрити транзит лица лишеног слободе, ако оно није држављанин те државе уговорнице.

(6) У случају из става (1) овог члана предато лице мора бити у притвору на територији државе молиље, а у случају из става (5) овог члана на територији замољене државе за транзит, уколико држава од које је затражена предаја не захтијева да оно буде пуштено на слободу.

(7) Ако замољена држава удовољи замољници, држава молиља је дужна да лице лишено слободе држи у притвору за вријеме његовог боравка на њеној територији и да га, по предузетој радњи правне помоћи, одмах врати замољеној држави уколико она не захтијева да буде пуштено на слободу. Предато лице ужива заштиту предвиђену у члану 14. овог уговора.

Заштита личне слободе

Члан 36.

(1) Лице које је позвано да се појави пред судом државе молиље, да би кривично одговарало за дјело које му се ставља на терет, не смије, независно од држављанства, на њеној територији бити гоњено или притворено нити му се на било који начин смије одузети или ограничити слобода за дјела и осуде који нису наведени у позиву, а потичу из времена прије његовог одласка из државе молиље.

(2) Кривично гоњење, лишење слободе или било какво друго ограничење личне слободе дозвољено је ако се позвани, након што његова присутност по изјави суда

више није потребна, задржи више од 15 дана на територији државе молиље иако је могао напустити или ако се након напуштања територије државе молиље добровољно врати на њену територију.

Присуство радњама правне помоћи

Члан 37.

(1) На изричиту молбу државе молиље, замољена држава обавијестиће је о мјесту и времену извршења замолнице.

(2) Представници заинтересованих правосудних органа и лица која учествују у кривичном поступку, као и њихови правни заступници могу присуствовати приликом предузимања радње правне помоћи ако се с тим сагласи замољена држава уговорница. Ова лица уживају заштиту предвиђену у члану 14. Уговора.

(3) Изјаву за присуствовање представника заинтересованих правосудних органа и других лица државе молиље у смислу става (2) овог члана у Босни и Херцеговини даје Министарство правде Босне и Херцеговине, а Црној Гори даје Министарство правде Црне Горе, уз претходну сагласност органа замољене државе пред којим се води поступак.

Заједнички истражни тимови

Члан 38.

(1) Ако то оправдавају околности случаја, споразумом надлежних правосудних органа држава уговорница могу се формирати заједнички истражни тимови ради подузимања координираних и усклађених истражних радњи, нарочито када се ради о тешким облицима криминала.

(2) Заједнички истражни тим се формира за сваки конкретан случај, на начин што захтјев путем Министарства правде подноси надлежни орган који предлаже формирање заједничког истражног тима, а исти се доставља Министарству правде друге државе уговорнице, које тај захтјев просљеђује надлежном органу те државе.

(3) Одлуку о прихватању захтјева за формирање заједничког истражног тима доноси надлежни орган замољене државе, који истовремено и формира дио тима стране уговорнице.

(4) Споразум о формирању заједничког истражног тима закључују руководиоци правосудних органа из чијег састава је састављен заједнички истражни тим.

(5) Заједнички истражни тим доставиће извјештај о своме раду Министарству правде.

(6) Споразумом о формирању заједничког истражног тима, одређује се вођа тима, чланови, делегирани чланови тима, надлежност и вријеме дјеловања тима.

(7) Делегирани чланови тима имају право да присуствују свим истражним радњама које проводи заједнички истражни тим, изузев оним којима то није дозвољено по домаћем праву државе на чијој територији се проводи истражна радња.

(8) Заједнички истражни тим предузима процесне и друге радње на територији држава уговорница.

(9) Заједнички истражни тим дјелује и поступа у складу са кривичним законодавством државе уговорнице на чијој се територији предузима истражна радња у циљу прикупљања података и доказа.

(10) Информације које би биле важне надлежним органима двају држава уговорница, а до којих су чланови или делегирани чланови тима дошли током свог рада у тиму, могу се, уз сагласност обје стране користити и за кривични прогон у случајевима за које није формиран заједнички истражни тим.

Обавјештења из казнене евиденције

Члан 39.

(1) Државе уговорнице обавјештавају једна другу о свим осудама држављана друге државе уговорнице, односно лица које су рођене на територији друге државе уговорнице. Обавјештења о осудама државе уговорнице достављају преко органа из члана 4. став (1) овог уговора.

(2) Правосудни орган једне државе уговорнице пред којим се води кривични поступак може од државног органа друге државе уговорнице надлежног за вођење кривичне евиденције и изравно затражити извод из кривичне евиденције.

(3) Државе уговорнице, на молбу, доставиће једна другој податке о лицима која су држављани друге државе уговорнице, а која се налазе под истрагом или против којих је покренут кривични поступак на територији друге државе уговорнице.

Достављање података и без замолнице

Члан 40.

(1) Државе уговорнице могу и без претходно упућене замолнице достављати једна другој податке о кривичним дјелима и починицима до којих су дошле, уколико сматрају да би ти подаци могли бити од користи за покретање или вођење кривичног поступка или би могли довести до упућивања замолнице у складу са одредбама овог уговора.

(2) Достављање података из става (1) овог члана врши се само у случају да то не омета вођење кривичног поступка пред домаћим правосудним органима.

Одбијање правне помоћи

Члан 41.

Државе уговорнице одбиће правну помоћ:

1) ако дјело, које је наведено у замолници, по праву замољене државе није кривично дјело;

2) ако је замолница у вези са дјелом, које је по мишљењу замољене државе, политичке или војне природе.

Уступање и преузимање кривичног гоњења

Члан 42.

(1) Ако је држављанин једне државе уговорнице или лице које на њеној територији има пребивалиште учинило кривично дјело на територији друге државе уговорнице, које је прописано као кривично дјело у објема државама уговорницама,

држава уговорница у којој је дјело учињено може замолити другу државу уговорницу да преузме кривично гоњење.

(2) Осим услова из става (1) овог члана, приликом доношења одлуке о уступању прогона цијениће се и следеће околности:

- 1) могућност обезбјеђења присуства окривљеног,
- 2) могућност извршења пресуде уколико иста буде донесена,
- 3) у којој држави ће бити остварена боља рехабилитација лица уколико буде осуђено,
- 4) мјесто гдје се налази главни или већи дио доказног материјала,
- 5) да ли се окривљени у замољеној држави налази на издржавању казне или треба да издржава казну која подразумјева лишење слободе,
- 6) могућност обезбјеђења имовинско-правних захтјева и други интереси оштећених.

(3) Приликом доношења одлуке о уступању кривичног гоњења за кривична дјела против човјечности и међународног хуманитарног права посебно ће се цијенити држављанство и пребивалиште осумљених, окривљених или оптужених.

(4) У случају да се против лица из става (3) овог члана води кривични поступак за исто кривично дјело у обје државе уговорнице, одлука о уступању кривичног гоњења биће донесена на основу околности из наведеног става.

(5) Надлежни органи замољене државе спроводе кривични поступак у складу са прописима те државе.

Члан 43.

(1) У замолници за преузимање кривичног гоњења мора бити описано чињенично стање и морају бити наведени што потпунији подаци о окривљеном, његовом држављанству и пребивалишту или боравишту.

(2) Уз замолницу се прилажу:

- 1) списи у изворнику или овјереном пријепису;
- 2) доказ о држављанству, пребивалишту, односно боравишту лица за које се моли преузимање кривичног гоњења;
- 3) извод одредаба из кривичног закона које се у тој кривичној ствари примјењују у држави молила;
- 4) изјаве оштећених или писану информацију о разлозима због којих изјаву није могуће прибавити;

(3) Изјава оштећеног лица која је потребна за покретање кривичног поступка у држави молила има правно дејство и у замољеној држави.

(4) Замољена држава обавјештава државу молила да ли је преузела кривично гоњење. Ако замољена држава не прихвати замолницу за преузимање кривичног гоњења, одмах ће обавијестити државу молила и вратити јој списе који су достављени уз замолницу.

Захтјев за притварање прије подношења замолнице

Члан 44.

(1) У хитним случајевима надлежни орган државе уговорнице може поднијети захтјев за привремено притварање прије подношења замолнице.

(2) Захтјев садржи:

- 1) податке потребне за утврђивање идентичности лица за које ће бити захтијевано његово изручење или ће се уступити кривични поступак;
- 2) чињенични опис и правну квалификацију дјела;
- 3) изјаву о постојању судске или тужилачке одлуке;
- 4) изјаву да ће бити поднесена молба за изручење или замолница.

(3) Захтјев се подноси надлежном органу замољене државе директно, преко министарства правде или преко Међународне организације криминалистичке полиције (ИНТЕРПОЛ).

(4) Привремени притвор може трајати најдуже 18 дана, у ком року је држава молила дужна да достави молбу за изручење или замолницу за уступање кривичног поступка.

Члан 45.

Правосудни органи државе молиће привремено се одричу мјера гоњења за дјела наведена у замолници за преузимање кривичног гоњења. Од таквих мјера се у сваком случају одустаје:

- 1) ако је надлежни суд или надлежни орган замољене државе уговорнице коначно обуставио кривични поступак због недостатка доказа или зато што учињено дјело није кривично дјело;
- 2) ако је окривљени у замољеној држави уговорници правоснажно ослобођен;
- 3) ако је одлука суда која је донесена у замољеној држави уговорници већ извршена или извршењу нема мјеста по закону или због акта о помиловању или амнестији, или је према праву замољене државе наступила застарјелост.

Члан 46.

Замољена држава уговорница обавјештава државу молиљу о исходу кривичног поступка у вези са замолницом за преузимање кривичног гоњења и ради тога доставља правоснажну одлуку у изворнику или овјереном пријепису.

ЧЕТВРТА ГЛАВА

ЗАВРШНЕ ОДРЕДБЕ

Члан 47.

(1) Овај уговор подлијеже ратификацији.

(2) Уговор ступа на снагу даном пријема последње од нота, којима се државе уговорнице узајамно обавјештавају о спроведеном поступку ратификације у складу са њиховим законодавством.

(3) Уговор се закључује на неодређено вријеме. Свака држава уговорница може уговор отказати писмено дипломатским путем, са отказним роком од шест мјесеци од дана пријема обавјештења о отказивању.

(4) Даном ступања на снагу овог уговора престаје да важи Уговор између Босне и Херцеговине и Србије и Црне Горе о правној помоћи у грађанским и кривичним стварима закључен 24. фебруара 2005. године, у дијелу који се односи на Црну Гору.

Овај уговор је сачињен у Сарајеву, дана 9. јула 2010. године, у два истовјетна примјерка, сваки на службеним језицима Босне и Херцеговине - српском, босанском и хрватском језику, и на црногорском језику, с тим да су сви текстови подједнако вјеродостојни.

ЗА БОСНУ И ХЕРЦЕГОВИНУ

Бариша Чолак

ЗА ЦРНУ ГОРУ

Миран Радовић
